

Вітька + Галя, або Повість про перше кохання (стислий переказ)

Валентин Чемерис

Частина перша. Дуель

Ех Вітько, Вітько!.

Автор починає з розповіді про те, що 25 липня 1964 року у селі Великі Чаплі Вітька Горобець та Петро Білий будуть стрілятися на дуелі за дівчину — Гальку Козачок. Секундантом на дуелі зі сторони Вітьки буде Федько Котигорошко (старший), а Юрко Гречаний буде секундантом противника.

Коло двору Горобця сиділи дуелянт та Федько і розмовляли про завтрашню важливу подію. Поки Вітько хвилювався, що він може померти, його друг запевняв того, що ніч перед стріляниною потрібно ходити по хаті і думати про даму серця. Потім Котигорошка кличуть до вечері, а Вітько, залишившись сам, пафосно декламує вірші Лермонтова. Мати кличе сина до хати, дає йому випити молока, і від того Вітьку так хочеться спати, що він забуває про настанову друга ходити з кутка в куток і солодко засинає з піском на животі (мати подумала, що син засмучений через те, що в нього болить живіт, і лікувала його гарячим піском). Далі автор роздумує над тим, як же міг головний герой закохатися у Гальку, у дівчину, з якою він провів усе своє дитинство. Одного разу "мужчина чотирнадцяти неповних років" подивився на подругу зовсім іншими очима і, відмітивши, що вона дуже гарна, весела й стрімка, закохався у неї, і ця любов довела його до дуелі. Далі автор веде розмову про те, які події відбувалися до цього дня.

Першоджерело: gdz4you.com

Творчі муки Федька Котигорошка

Про те, що Вітько закохався, він вирішив розповісти саме Федьку Котигорошку, бо вони були давніми приятелями, Федько вмів не розкривати чужі секрети й до того ж, дуже багато читав книжок про кохання, хоча інколи й не розумів їх змісту. Дванадцятилітній Котигорошко, якого прозвали Жучком через його короткі ноги, вважав себе знавцем у коханні, тож після розповіді Вітька, що той закохався, почав йому радити, як діяти в цій ситуації. Найбільш правильним рішенням Жучок вважав освідчення Галі у коханні через серенаду. Однак коли виявляється, що Вітько ніколи не писав, друг погоджується йому допомогти і пише про кохання до дівчини. Потім виявляється, що і співати закоханий не вміє, і Федя знову згоджується допомогти, хоча сам ніколи того робити не пробував. Знавець у коханні зауважує, що для справжньої серенади потрібна ще гітара, сомбреро і місячна ніч.

І куди тільки техніка дивиться!

Питання з гітарою метикуватий Жучок вирішив, взявши її у бібліотеці в сестри і

переховавши в бочку. Сомбреро довелося шукати довше, допоки він не наткнувся на бриль опудала у городі діда Свирида та "позичив" його для важливого побачення. Однак з погодою справи йшли не так добре, адже у селі протягом п'яти днів моросив дощ, і про місячну ніч годі було й мріяти. Ось вже й володільці речей почали розшукувати пропажі, а погодні умови для серенади досі залишалися несприятливими. Федько жалівся на те, що хотілось би настільки розвинуту техніку, щоб за одним бажанням змінювала погоду для серенади.

Нарешті, коли дощі перестали лити, одного вечора показався на небі молодий місяць. Федько ствердив, що така ніч якраз підійде для освідчення.

Серенада

Опівночі хлопці підібралися до хати Галі, аби Вітько освідчився їй у коханні серенадою. Федько підганяв друга, щоб той швидше починав співати, але герой ніяк не міг налаштуватися. На гітарі він грати не вмів, співати не вмів, до того ж ще й бриль був на нього завеликий. Зібравшись з силами, Горобець почав співати щодуху, але вийшло так голосно, що перелякалися і кури, і собака.

Скрипнули двері: хтось вийшов на ганок, але Вітько не чув нічого і продовжував горлати серенаду ще сильніше. Хриплим криком хтось почав лаяти хлопців, а заодно і собаку Сірка за те, що він не гавкає на "співаків". Пес почав ричати на хлопців, і ті миттю кинулись до хати Федька. Лише там, отямившись, вони зрозуміли, що помилились і прийшли співати серенаду бабі Хіврі. Вітько звинуватив в усьому Жучка, але той заспокоїв його, сказавши, що завтра вранці вони придумають новий план освідчення у коханні. Та раптом Котигорошка осінила геніальна думка опублікувати серенаду в газеті. На тім і домовились.

"Шановний товаришу Горобець!"

З того часу, як хлопці відправили серенаду до газети, пройшло багато часу. Вітько не пропускав жодного номера, шукаючи між рядків знайомі:

Дорогая Галя,

Я тебе кохаю.Серце в грудях б'ється

І до тебе рветься...

Одного ранку товариші знову йшли на пошту запитати, чи не приходив їм лист. Раптово Вітька застиг на місці, бо побачив Гальку Козачок, яка, здається, не йшла, а летіла. Оторопівши, закоханий не зміг вимовити і слова, коли Галя підійшла до них. Ой, що ж то кохання робить з таким балакучим хлопцем. Потім дівчина звернулась до його друга, Жучка, який ховався за спиною Вітьки і запитала, що з тим сталося. На це запитання Федько відповів, що його друг закохався.

У цей момент Вітько чкурнув так, що лише п'ятки мерехтіли. Федько повільно пішов додому, але Галя наздогнала його і попросила розказати, у кого ж закохався Горобець. Однак на таку пропозицію вірний товариш відповів: "Ти хочеш, щоб я за солодку халву сказав, що Вітька в тебе закоханий?", і з гордістю, що не видав таємницю друга, пішов додому. Галя знову наздогнала його, її обличчя пашіло жаром. Вона вручила листа, який прийшов Вітьці з газети, і Жучок побіг до друга.

У листі було сказано, що "шановний товариш Горобець" не розуміє сучасних проблем. Було б актуальніше написати про довгоносики, які знищують посіви цукрових буряків, а не про кохання до Гальки Козачок.

Зілля, що приворожує...

Наступного дня Федько Котигорошко, читаючи "У неділю рано зілля копала", раптом зрозумів, що вони з Горобцем не з того почали, і помчав до баби Векли, місцевої знахарки, за зіллям, яке б миттю приворожило Галю до Вітька. Баба Векла була старою жінкою з поганим слухом, і тому Федьку доводилося голосно кричати, пояснюючи, що йому потрібно приворотне зілля. Але бабуса почула тільки те, що у Федька болить живіт від крику, і повела його до хати. Там вона йому дала випити зілля, яке було лікувальним. Через той напій Федько часто бігав у бур'яни, кожного разу згадуючи бабу Веклу недобрим словом. Однак Жучок, коли йому стало легше, знову почав думати, що ж їм з Вітькою робити "на даному етапі".

Федько готує агресію

Допоки Галя пурхала пташкою по селу Великі Чаплі, хлопці роздумували, як підкорити її серце. Федько наголошував на тому, що прийшов час діяти, і далі тягнути не можна. Він приємно здивував друга тим, що цілу ніч писав листа від його імені Галі з пропозицією зустрітися. Лист був перенасичений епітетами, метафорами та порівняннями. Від таких слів у Вітьки навіть паморочилось в голові. Нічого не зрозумівши, він визнав, що лист написаний сильно і, з надією на друга, відправив його вручити листа Галі.

Діалог про підготовку до штурму

Коли Федько повернувся, Вітько почав розпитувати друга, як все пройшло. Жучок казав, що він листа віддав, вона його прочитала, потім довго дивилася на нього, ніби намагаючись щось зрозуміти, а потім розсміялася і сказала передати, щоб Горобець сьогодні наніс їй візит о п'ятій годині. Закоханий спочатку не зрозумів, що це за візит, і чи важкий він, щоб його наносити, але коли друг пояснив, що Галя призначила йому побачення, від радості скрикнув і водночас розгубився, адже не знав, як себе вести, коли він зостанеться з нею наодинці. Федько порадив йому побільше зітхати і називати її ласкавими словами. А якщо вона його не любить, то назвати її зміюкою і швидше тікати.

Вітько Горобець більше злякався, аніж зрадів.

На Голгофу!

На побачення Вітько йшов, як на каторгу. Йшов повільно, наче намагаючись відтягнути момент зустрічі. Поруч з ним йшов вірний приятель, якому Вітько сказав вертатися, бо цей шлях він повинен пройти сам. Федько, дивлячись услід другу, думав, що йому теж колись потрібно буде пройти цією дорогою першого побачення. Яка ж все-таки у чоловіків тяжка доля...

Хата Галі була все ближче, а у Вітьки ще більше билося серце. І ось він побачив її, на мить зупинився, замилювавшись чарівною посмішкою дівчини. Вона грайливо привітала його та запросила сісти на лавочку. У хлопця знову відібрало мову, і він

просто несміливо дивився на Галю та слухав її розповіді про те, як вона розносила пошту. Потім Горобець почав зітхати, як йому радив Жучок. Зітхаючи третій раз, Вітько гикнув так, що Галя почала його тарабанити по спині, думаючи, що він вдавився. І десь раптом взялась у закоханого та сміливість, щоб взяти Галю за руку. Але дівчина швидко згадала, що мати просила її наносити діжку води. Вітько згодився допомогти, на що дівчина схвально відповіла, назвавши його "Вітюньчиком". Хлопець разом зі своїм другом, який чекав його коло забору, наносив 30 відер води. Галя на прощання сказала, що чекає їх на рандеву ще й завтра.

О зміюко лукавая!!!

Другого дня, доки хлопці рубали Галі дрова, дівчина десь зникла. І раптом сталося те, чого приятелі не очікували. Федько підняв голову, щоб нанести удар, і побачив таку картину: Галя Козачок йшла поряд з сином чаплівського фінагента Петром Білим та посміхалась йому. Вітько відразу ж скипів і розлютився на дівчину. Друзі зрозуміли, що дівчина обкрутила їх навколо пальця. Федько швидко опам'ятався і нагадав, що від жінок можна багато чого чекати. Він розповів історію, що навіть село їх Великі Чаплі постраждало від кохання і жінок, бо раніше то був хутір козака Чаплі, якого прозвали так через те, що у нього був ніс, як у чаплі. І все було добре в того козака, поки не закохався він в дочку шинкарки, Оксану, але він їй не сподобався, і вона відмовила йому. Козак вирішив підібратися до дівчини через її матір, яку задобрював тим, що ходив кожного дня у шинок. І здавалось Данилу, що чим більше і частіше він п'є, тим добрішою стає до нього шинкарка. Однак виявилось пізніше, що свататися до Оксани вже немає сенсу, бо всі борги у шинок довелось віддавати хутором, який шинкарка назвала Чаплі на честь козака.

Дослухавши цю історію, Вітько не заспокоївся і пригрозився вбити Петра. Жучок сказав, що про дуелі він знає багато, згодився бути його секундантом та дістати самопалів.

От вам і все!

Автор знову повертається до опису останньої ночі перед дуеллю. Вітько спить із піском на животі, а сниться йому, як його ховають після дуелі. Сниться, як плаче Галя, Федько, і як голова колгоспу промовляє над труною: "Шановий товаришу Горобець". Зі страху Вітько кричить уві сні і прокидається від того, що його хтось будить. Це був Жучок, який сказав, що вже пора йти на дуель. Він дав другу поради щодо того, як треба вести себе перед стріляниною: не перечіпатися через поріг, не озиратися назад та йти з гордо піднятою головою. Хлопці йшли на поле бою засмучені, адже закоханому було важно прощатися з рідним селом, йому зовсім не хотілося вмирати, а Федько Котигорошко тихенько хнюпав носом, бо йому було шкода друга, який повинен померти як справжній мужчина.

Дуель

Ось і настав ранок дуелі. Противники стояли на відстані 12 кроків. Федько оголосив, що скоро вони будуть стрілятися за Галю Козачок, і запропонував їм помиритися, але Вітько був налаштований серйозно і погодився відступити лише тоді,

коли Петро Білий згодиться відстати від Галі. Однак той відмовляється, і вони наводять самопали один на одного. Секундант Петра, сусід Юрко, так злякався, що втік в село. Петька теж злякався, бо думав, що вся та дуель лише гра, однак впевнившись, що Горобець налаштований серйозно, теж втік. Але Вітько вже підпалив самопал і...той не вистрелив, а вибухнув, вибивши Горобцю зуб. Виявилось, що Федько засипав більше пороху, аніж треба було, бо сподівався, що так його друг переможе. Не встигли хлопці оговтатись, як побачили, що до них біжить міліціонер Грицько Причепи, прізвисько якого було "на данному етапі", бо він так завжди говорив. Федько встиг втікти, а от головного зачинщика дуелі міліціонеру вдалось піймати і заарештувати його за заборонену ще за царських часів дуель.

Арешт

Причепи привів засмученого Вітька до сараю, в якому було дуже темно і душно. Через хвилину впустили Петра Білого. У розмові з Петром Вітька дізнався, що тоді він з Галею полов кукурудзу, а вона лише йому подякувала і сказала, що він може йти. Від несподіванки Горобець голосно розсміявся і запитав Білого, чого ж він це раніше не сказав, адже тоді б не було цієї дуелі. Повернувся Причепи і повідомив, що йому доведеться прочитати двогодинну лекцію розбишакам про дуелі, кохання та дурнів. Міліціонеру довелось знову вийти, а Вітько, скориставшись моментом, підскочив до кобури.

У Вітьки ростуть крила

Виявилось, що в кобурі був хліб та помідори, а зовсім не револьвер. Колишні дуелянти поділили обід між собою. За стіною почувся голос Причепи і крик Федька Котигорошка. Через мить міліціонер зайшов, тримаючи за вухо Федька, у якого в руці була лопата. Виявилось, що той хотів зробити підкоп, аби визволити друга з арешту. Причепи вже збирався прочитати лекцію і для вірного друга Горобця, як в цю мить в сарай увірвалась Галя, яка відразу ж почала розпитувати Вітюньчика, ніжно сварити його і потягла вмивати до сусіднього колодязя. Міліціонер сказав, що лекції відмінюються. Допоки Федько спостерігав за тим, як Галя метушиться коло його друга, у Вітька ніби починали рости крила за спиною.

Частина друга. Голуба куниця

Чаплівський цирульник

Автор починає з розповіді про те, як десять років тому в місцевій газеті опублікували новину, яка сповіщала село Великі Чаплі, що тут скоро буде побудована голярня для чоловіків. Однак виявилось, що у редакції районки помилились, і будували не голярню, а пекарню, та й не у Великих Чаплях, а у сусідньому селі. Отож, право стригти чоловічі голови вже давно залишалось за дідом Левонтієм, який раніше стриг в Херсоні овець.

Федько сказав Горобцю, що його купа волосся не годиться для побачення, і закоханому негайно потрібно привести свою голову в порядок. Тому Вітько пішов до єдиного місцевого цирульника. Виявилось, що машинка в діда на ладан дише. Спочатку Вітьку було боляче від тої стрижки, а потім машинерія і зовсім зламалась прямо на

Вітчиній голові. Хлопець сильно засмутився та розлютився сам на себе за те, що взагалі прийшов до Левонтія, адже саме сьогодні, о сьомій годині, він має йти зі своєю дамою серця на побачення в кіно, на вечірній сеанс, як "справжній мужчина", яким його прозвали всі сільські дівчата через ту ситуацію з дуеллю...

Трагедія Федька Котигорошка

Перед походом до місцевого перукаря, Вітько попросив свого вірного товариша знайти йому гроші на білети в кіно і, вихваляючи Жучка за його здогадливість, назвав його Вольфом Мессінгом. Федькові цей комплімент був до душі, тому він відразу згодився допомогти другу. Він знайшов два десятки яєць в сараї та побіг до буфету, з метою продати їх. Однак по дорозі він побачив, як доросла коняка ображає мале руденьке лошатко. Така несправедливість щодо менших образила Котигорошка, тому він, забувши про два десятки яєць за пазухою, пішов до кобили. І тут раптом вона мотнула головою та вдарила Федька, який покотився по дорозі. Звичайно ж, всі яйця побилися, штани забруднилися, а сам захисник, обурившись на те, що тварини так невчасно з'явилися на його шляху, побіг додому прати одяг. Після цього інциденту він задумався, де ж йому взяти гроші, які так потрібні закоханому другу, як раптом увійшов міліціонер Причепка з тваринами, які спричинили Федьку такі неприємності. На Даному Етапі повідомив Жучка, що то був його кінь, а не кобила, а лошатко приблудилося до міліції. Захисник порядку компенсував хлопцеві карбованець за двадцять побитих його конем яєць, з чого Федько був неслуханно радий.

Скільки буде двічі по два?

З собою на побачення Вітька, за порадою друга, прихопив домашній будильник. Рівно о сьомій він чекав її під вербами. В нових штанах та черевиках, в білій сорочці та з новою стрижкою (все-таки діду Левонтію вдалось підкорити несправну машинерію), Горобець поглядав на годинник та вже було почав перейматися, чи прийде Галя. У його голові зароджувались думки, як би він міг рятувати свою дівчину від левів, піратів, змій, слонів, ураганів та інших негараздів, показуючи неабияке лицарство та відвагу. За своїми героїчними фантазіями хлопець не помітив дівчину, яка прийшла в білому-білому платті на побачення. Хлопець був розгублений, адже не знав, що йому сказати або запитати у Галі, і він знову повернувся до своїх фантазій, мріючи здійснити геройський поступок на очах у дами свого серця. Вітькові пригадалося, що ця задумлива дівчина зовсім не була боязкою. Одного разу, коли місцевий бик Кордебалет вирвався з колгоспної ферми та загнав міліціонера Причепу на самісіньку верхівку стовпа, Галя Козачок, побачивши цю картину, спокійно підійшла до тварини та без усіляких зусиль прогнала її. За це відважний вчинок Причепка навіть потиснув руку дівчині.

З цих роздумів Вітьку витягнув голос коханої, який запитав у хлопця, скільки буде двічі по два. Той, відповівши, що буде чотири, уточнив, нащо дівчині ця інформація. Галя відповіла, що хотіла почути його голосок.

"Казбек"

Після тієї фрази дівчини Вітька заговорив, заторохтів, розповідаючи історії одна за

одною, і кожна наступна була цікавішою за попередню. Однак все це було у його голові, а в реальності він все так же не міг видавити з себе і слова.

Пара йшла до клубу, де Вітько, як справжній чоловічина, повинен був купити Галі квиток за той карбованець, що дістав для нього Федько. Думаючи про це, Горобець витягнув з кишені пачку цигарок та підкурив одну сигарету. Насправді ж хлопець не курив, але, дослухавшись до поради Жучка, немов, всі закохані в книгах та фільмах смалять, поцупив у батька "Казбек". Це заняття Вітькові не піддавалося, і він починав кашляти та задихатися, після чого за спиною тихцем викинув цигарку. Не встигли вони відійти, коли почули відчайдушний жіночий вереск. Виявилось, що то Пріська Деркач горлала про те, що її хтось підпалив. Вітько Горобець негайно кинувся на допомогу та почав тушити тин. На щастя, пожежу вдалося вгамувати швидко. Коли метушня скінчилась, Галя знайшла у натовпі Вітьку та почала його хвалити, називаючи сміливим орликом, а той думав, що показати себе таки вдалося, але ж він сам кинув ту цигарку, і добре, що все так обійшлося...

І везе ж ото людям!

У кіно хлопець з дівчиною, звичайно ж, спізналися. Вітька, тримаючи Галю за руку, довго водив її по залу у пошуках вільних місць, а на екрані була фінальна сцена, де головний герой переміг усіх піратів та виніс з трюму красуню принцесу. І ось вони вже були так близько один від одного, як раптом у Вітьки задзвенів у кишені будильник. Як не намагався хлопець його стиснути, враження було вже не те, і здавалось, що самі актори вже були не в захваті від того поцілунку.

Ой співали цвіркуні, заливалися...

Після кіно Вітька та Галя гуляли, тримаючись за руки. І їм було так хороше, як буває всім закоханим у теплі літні ночі. Вони слухали цвіркунів, які були всюди. І ніби сталося чудо, і один цвіркун заспівав у Галиних косах. Дівчина стояла, боялася поворухнутись, і трималася руками за серце, аби воно від стуку не вилетіло з грудей. Вітька сказав, що він найщасливіший у світі, бо поряд з ним найкраща дівчина планети.

Пара пішла до озера, туди, де нещодавно відбулася дуель. Хлопець дивився в очі дівчини і бачив там місяць, зорі, себе. Незчувшись, він припав губами до напіввідкритих вогників-губ...

Коли з клітки вискакує лев

І все сталося так. Був перший поцілунок, від якого здригнулася планета Земля.

Вдруге вона здригнулася разом з закоханими, коли десь поруч пролунало вражене: "Хі-і! Оце так Ві-і-тька-а! Ну й дає!..". Виявилось, що то був Федько Котигорошко, який нібито випадково прогулювався коло ставка. За поясом у нього була сокира, в одній руці він тримав вила, а в другій – кухонний ніж. Коли Галя запитала, куди це Жучок так екіпірувався, той сказав, що була новина про те, що з пересувного звіринця в Одесі втік лев, а Федько рішуче вирішив обороняти друга та його дівчину. В село їм довелося повернутися утрюх.

Дарунок

Котигорошко сварив друга за те, що вони вже поцілувалися, а ніякого дарунку ще

Вітька дівчині не зробив. Він порадив подарувати Галі ласощі: цукерки або шоколадку, але, згадавши, що на все те потрібні гроші, а їх в хлопців не було, Федько помчався у сад до діда Свирида. Цього діда прозвали Кісточкою, бо він по всьому селу збирав кісточки дерев, а потім саджав їх у землю. Кращого саду, аніж у діда, не було в селі ні в кого. От Федько і вирішив нашматувати солодких слив для дівчини кращого друга. Не встиг він нарвати півпазухи слив, як з хати вибіг дід Свирид та почав кричати, що в його саду крадій. Котигорошко вилетів із садка, а на сусідній вулиці врізався у комірника Сидора Гуску. В того зі штанів почало сипатися зерно. Звідкись з'явився Причепка і почав дякувати Федьку за те, що він спіймав крадія. Але хлопцю ніколи було слухати подяку, і він юркнув у бокову вуличку, сховавшись у бур'янах.

Народні прислів'я про кохання

Федько, просидівши усю ніч над книжками і зошитами, виробив план на долю та незалежність Галі Козачок. Приторохтівши до Вітьки рано-вранці, він повідомив, що всю ніч займався народними прислів'ями про кохання. Мовляв, вони допоможуть другу у цій нелегкій справі. А потім урочисто промовив, що Вітька повинен одружитися на дамі свого серця, адже "Коли любиш — так женись, а не любиш — відступись!". Збентежений хлопець сказав, що Галю він не віддасть і погодився йти свататися. Вірний секундант сказав, що відтепер він буде його сватом і влаштує все на найкращому рівні. Не договоривши, Федько помчався в магазин за хлібиною.

Турецький охотник

Двадцять п'ятого серпня 1964 року на порозі хати Галі Козачок стояв сват Федько Котигорошко з хлібом, купленим у сільмазі за двадцять дві копійки, перед Галиною мамою — Соломією Кіндратівною. Жучок, який назвав себе турецьким охотником, розповідав історію, наче він зустрів по дорозі князя, якому приглянулася голуба куниця — красна дівця, але все не може він її відшукати та просить допомогти у цього охотника. Довго Федько ходив, шукав ту куницю, але не знайшов. Вже й інших куниць охотник пропонував князю Вітьку, але той стояв на своєму та казав, що йому лише та потрібна. І ось знайшлася ця куниця у домі Соломії Кіндратівни.

Галя, знітившись, думала жарт то чи правда, а мама питала у дочки зі стриманою посмішкою, що ж вона, голуба куниця, думає відповідати свату. Федько чекав відповіді. Галина матір відповідала, що у Туреччину не хоче віддавати доньку, бо далеко, але Котигорошко стояв на своєму, кажучи, що якщо любиш — то женись. Жінка тактовно говорила, що і Галя розгубилась, і ранувато ще заміж. Хай приходить сват років через десять.

Федько пішов додому, а мати дівчини довго дивилася йому вслід, думаючи про те, що її донька вже настільки доросла.

"Вітька+Галя"

Сват, розповівши про те, як його прийняли у Галі і про те, що у кишеню наспали гарбузового насіння, засмутив молодого. Однак він наголосив на тому, що деяким історичним особам ще гірше доводилось. Наприклад, Наполеону під Ватерлоо теж було несолодко. До того ж, Федько підбадьорив друга, що через десять років вони своє

візьмуть.

Потім Котигорошко, витягши складений ножичок, видряпав на корі дерева напис "Вітька+Галя", щоби всі знали і пам'ятали не тільки "Ромео+Джульєтту".

Все, що залишалось в цій ситуації радити другу, так це чекати і не ловити гав, і тоді він точно отримає свою голубу куницю.

Гарячий пісок — ліки універсальні

І знову спить Вітько Горобець, і сниться йому дивний сон.

Сниться йому голуба куниця, за якою він біжить день, два, три, а на десятий день намагається схопити куницю, як хтось питає в нього, чи може він десять років за нею гнатися? Вітько з упевненістю відповідає, що він буде бігти стільки, скільки треба. А десь позаду нього біжить Федько і каже, що він закохався. Щоправда в кого, ще не знає, але відчуває, що закохався...

Уві сні Вітько так голосно кричав, що налякав матір, яка подумала, що у сина гарячка. Вона нагріла пісок та поклала йому на живіт.

Чи наздожене колись Вітька ту куницю? Невідомо. Як сказав би Причепа та Котигорошко: на даному етапі не варто вішати носа.

Спи, Вітько Горобець, справжній мужчина Великих Чапель, і не сумуй. Можливо, твоя Джульєтта теж з нетерпінням чекає, поки спливуть ті десять років, а поки вона буде приходити у твій сон голубою куницею.

Висновки:

"Вітька + Галя, або Повість про перше кохання" — гумористична повість про життя і пригоди школярів із села Великі Чаплі: дружбу і перше кохання, вірність і перший поцілунок, дуель і перше побачення. Дитячі проблеми в дорослому житті, передані засобами гумору.